

Hvad Spørgsmaalet om Underholdsbidragets Størrelse angaar, er der allerede af det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) gjort opmærksom paa, at Justitsministeren om Underholdsbidragets Størrelse brugte en Vending, der afveg fra Lovforslaget. Lovforslaget siger, at Forsørgelsen skal ikke være ud over almindelige gode Middelkaar, og Justitsministeren sagde: ikke under almindelige gode Middelkaar. I Virkeligheden tror jeg, at i Realiteten er der ingen Uenighed mellem Ministeren og os om, at man bør søge at give Barnet, saa vidt som Faderens Forhold tillade det, jævnt gode Vilkaar. Men hvis Forholdet er et saadant, at Moderen hører til de fattigste og Faderen til de mest velstaaende, forekommer det mig nok, at der er en hel Del, der taler for, at der ved Bestemmelsen af Størrelsen af Faderens Underholdsbidrag ikke blot tages Hensyn til Moderens, men ogsaa til *hans* økonomiske Forhold. At Barnet derved skulde blive uheldigt stillet, naar det var fyldt 18 Aar, kan let forebygges, naar det har en forstandig Værge, som kan lægge noget til Side til den Tid, hvis der da er saa meget, at der kan lægges noget til Side. At Barnet skulde ville se sin Moder over Hovedet, derom vil jeg blot sige, at det beror mere paa andre Omstændigheder end paa de økonomiske Forhold. Det sker vist ikke saa ganske sjældent, at der hos uægte Børn er en stærk Uvillie mod deres Moder, men den er begrundet i moralske Omstændigheder og kan vist efter Omstændighederne være saare naturlig og berettiget.

Der er fra mange Sider udtalt Ønske om, at der i Lovforslaget skulde indføres en Regel om, at Faderens Navn skal opgives. Vi staa her ved et Brændpunkt, et Punkt, hvor der kan anføres saare vægtige Grunde for og imod. At man i Fremtiden vil komme til at gennemføre dette med ubønhørlig Strenghed, tvivler jeg ikke om. Men som Realpolitiker mener jeg, at man maa tage skaansomt Hensyn til mange givne Forhold. Jeg har derfor heller ikke været blandt dem, der have udtalt Ønske om en ubetinget Ret i saa Henseende. Men jeg har peget paa, at hvis vi faa indført en Værge for hvert uægte Barn, kunde denne Værge maaske faa det i sin Haand at afgøre, om Barnets Ret kræver, at Faderens Navn opgives. Kravet om Opgivelse af Faderens Navn behøver ikke altid at føre til Rettergang. Det vil jo gaa saaledes til, at naar vedkommende Myndighed faar Moderens Meddelelse om,

hvem der er Faderen — og man kunde da tillige, burde maaske endog, aføske hende en Erklæring om, hvorvidt det var den eneste, hun havde staaet i Forhold til —, saa vil vedkommende Myndighed skrive til Faderen, og naar han svarer ja, behøver der ingen Rettergang at blive. At det vilde blive pinligt for Moderen, i det Tilfælde der var flere, der kunde være Fader til Barnet, er ganske rigtigt. Men medens der i mange Tilfælde kan være Grund til at opfordre den offentlige Mening til at vise Skaansomhed mod Moderen, navnlig en meget ung Moder, forekommer det mig nok, at de Kvinder, der indlade sig med flere Personer kort Tid efter hinanden paa den Maade i lige saa høj Grad fortjene den offentlige Menings Misbilligelse, saa at der ikke kan være Tale om der at vise nogen Ynk.

Jeg omtalte, at jeg troede, at det kunde være nyttigt, at det paalagdes Moderen under Svangerskabet at gøre Anmeldelse om sit Svangerskab, altsaa paa et vist Tidspunkt, som nærmere maatte bestemmes. Derimod blev der rejst Indvendinger fra et af de ærede Medlemmer, jeg tror, det var det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (H. L. Jørgensen), men jeg tror, at dette Medlem har misforstaaet mig, thi det, jeg talte om, var ikke en Forpligtelse for hende til paa det Tidspunkt, uden Hensyn til, om hun ønskede det eller ikke, at give Oplysning om Faderens Navn, men det handlede kun om Forpligtelsen til at give Oplysning om Svangerskabet. Jeg forklarede, at jeg troede, at Fødsel i Dølgemaal og andre Forbrydelser ad den Vej kunde forebygges. Jeg ved ikke, om jeg tilstrækkelig tydeligt og klart har udtalt mig, men det er min Opfattelse, at naar der er en saadan Forpligtelse, vil det ogsaa medføre Forpligtelse for de Personer, som staa i nær Berøring med en saadan Kvinde, til at bidrage til, at det bliver slaaet fast og bragt paa det rene, at her er en frugtsommelig Kvinde. Nu er det ofte saaledes, at selv om de vide Besked eller have en stærk Formodning om, at Kvinden er frugtsommelig, unnlade de dog i mange Tilfælde at trænge ind paa hende af Taktfølelse eller Finfølelse — den være berettiget eller uberettiget. Jeg har i min Praksis som Retsbetjent lykkeligvis kun haft et Tilfælde af Barnemord, og der kunde det være forhindret og vilde sikkert være blevet forhindret, dersom Moderens Omgivelser, der havde en stærk Formodning om, at vedkommende var